

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ВЕЩЕСТВА, ПОРАЖДАЩИ СЕРИОЗНО БЕЗПОКОЙСТВО (SVHCs) В ИЗДЕЛИЯ

(резюмирана информация)

10 септември 2015 г.

Съдът на Европейския съюз постанови, че праговата стойност от 0,1% за нотификация на вещества, пораждащи сериозно безпокойство (SVHCs) в изделия, се прилага по-скоро за „всяко от изделията, включени като компоненти на сложен продукт“, отколкото за цялото изделие.

Решението на Съда опровергава становището, възприето от Европейската комисия и изложено в Ръководството на ЕСНА за изискванията за вещества в изделия и подкрепя становището, взето от пет държави членки на ЕС и Норвегия.

Случаят се отнася до тълкуването на два члена от Регламент REACH. Съгласно Член 7, параграф 2 „производител и вносител“ на изделия трябва да нотифицира ЕСНА, ако вещество, пораждащо сериозно безпокойство присъства в количество общо над 1 тона за производител или вносител на година, в концентрация над 0,1 тегловни %. Член 33 изисква „доставчиците“ на изделия, съдържащи вещество, пораждащо сериозно безпокойство, над тази концентрация, да информират получателя на изделието и да предоставят подобна информация в рамките на 45 дни в отговор на отправено искане от страна на краен потребител.

Съдът счита, че определението за „изделие“ съгласно Регламент REACH, заедно с липсата на каквито и да е разпоредби, засягащи конкретно сложен продукт, съдържащ няколко изделия, означава, че „няма необходимост от формулиране на различие между изделия, включени като компонент на сложен продукт и изделия в самостоятелен вид.“

Следователно, „всяко от изделията, включени като компонент на сложен продукт, е в обхвата на съответните задължения за нотификация и предоставяне на информация, когато съдържа вещество, пораждащо сериозно безпокойство (SVHC) в концентрация над 0,1% от неговата маса.“

Съдът счита, че задължението на производителя за нотификация обхваща само онези изделия, които производителят сам е „изработил или сглобил“, но не се прилага към изделията, изработени от трета страна. Въпреки това, третата страна е също предмет на задължението за нотификация на изделия, които изработва или сглобява.

По подобен начин, вносителят на продукт, състоящ се от един или повече предмети, дефинирани като изделия, също трябва да се счита за вносител на тези изделия. Съдът казва: „Фактът, че може да е трудно за вносителите да получат изискваната информация от техните доставчици, установени в държави, които не са членки на ЕС, не променя техните задължения за нотификация.“

Съдът счита, че задължението на „доставчиците“ да предоставят информация на получателите и крайните потребители не е ограничено до производителите и вносителите, „а се прилага за всички оператори по веригата на доставки, когато дадено лице доставя изделие на трета страна.“

Следователно, лицето, доставящо продукт с една или повече съставни части (изделия), съдържащи SVHC вещества над праговата концентрация, „следва да изпълни задълженията си да предостави информация на получателя и крайния потребител ... най-малко наименованието на въпросното вещество.“

ЕСНА съобщава, че се налага някои елементи от нейното ръководство да бъдат поправени и че ще „стартира този процес“.
